

terra lliure

Portantveu de la Unió de Rabassaires i altres conreadors del camp de Catalunya

PREU: 25 CENTIMS (GRATUIT PER ALS SOCIS)

BARCELONA, 14 D'ABRIL DEL 1938

ANY XVII - SEGONA EPOCA - NUM. 16

Ple del Comitè Central de la U. R. C.

Dijous al matí, dia 7 del corrent, va tenir lloc, com de costum, el Ple corresponent al mes d'abril del Comitè Central de la Unió de Rabassaires.

Aquesta reunió, com és fàcil de preveure, va tenir molta importància perquè es va estudiar amb tot detall la situació greu per la qual travessem els catalans que veiem com part de la nostra terra està en poder dels invasors.

Va ésser examinada la situació sense voler-li disminuir ni atenuar la gravetat que enclou, però també sense cap mena de pessimisme respecte al resultat final de la guerra.

Tots els delegats van donar propes d'una gran serenitat, d'una gran fe en la nostra victòria i d'una gran voluntat per tal de superar els moments difícils que per múltiples causes se'ns han presentat.

La seguretat en la victòria no ens fa, però, esperar-la asseguts. Sabem que triomfarem, però sempre que ens mobilitzem tots com un sol home, treballem sense descans, lluitem aferrissadament i creem amb el nostre esforç i sacrifici els factors que ens han de portar la victòria.

Sabem que si tots els antifeixistes ens posem en peu de guerra de veritat, sense vacil·lacions i sense defallences, podem guanyar; i perquè estem disposats a realitzar-ho és el per què tenim fe absoluta en la victòria.

Per això el Comitè Central no es va pas limitar a constatar l'elevada moral dels seus components i de tots els afiliats, sinó que va prendre orientacions i acords importants i concrets, de realització immediata, a fi de posar en peu de guerra tota la Unió de Rabassaires.

Política estricta de Front Popular en totes les localitats. En aquest sentit la Unió de Rabassaires ha pres part en els mitjans radiats i ha tramès un representant en la visita al front que va acordar fer el Front Popular.

Acatament absolut i estricte a les disposicions i desigs del Govern de la Generalitat i de la República.

Màxim impuls en el reclutament ràpid dels 100.000 voluntaris i 50.000 fortificadors.

Activitat dels camperols en fer fortificacions, refugis, camps d'aviació, etc.

Incrementar extraordinàriament el treball agrícola dels conreadors que restin a la reraguarda perquè no quedi ni un sol pam de terra sense produir, encara que s'hagi de treballar sense descans.

Crear un sa ambient d'activitat i de confiança en tots els pobles, denunciant els emboscats, feixistes i aprofitadors de la guerra. I al mateix temps estimulants les nostres Seccions per mitjà de l'exemple dels rabassaires que s'han mobilitzat ja des dels primers moments amb un entusiasme digne de tot elogi. A la ribera de l'Ebre els rabassaires treballen adhuc vint hores diàries, fan fortificacions i treballen per la guerra sense abandonar els camps. Les Seccions del Vendrell i Banyoles també han donat i donen exemples magnífics, vint com altres que ja farem públiques oportunament.

FRONT POPULAR

A la rabiosa i desesperada ofensiva del feixisme espanyol i estranger sobre Catalunya, la nostra reraguarda ha sabut respondre amb la formació del Front Popular que tant necessitàvem per a crear els factors de la nostra victòria. El Front Popular de Catalunya està integrat, ara, per totes les organitzacions que tenen el denominador comú de l'antifeixisme. A més de l'Esquerra Republicana, Partit Socialista Unificat, Unió de Rabassaires i Acció Catalana, hi han ingressat darrerament les dues Centrals Sindicals, la U. G. T. i la C. N. T., l'Estat Català i la F. A. I. El Front Popular, amb aquestes aportacions, esdevé allò que havia d'ésser: l'aglutinant de totes les forces populars que volen oposar-se i vèncer el feixisme. El feixisme no fa la guerra a un partit ni a una organització, a un sector o a un estament, sinó a tot el poble per a arrabassar-li la llibertat i el dret a la vida. Es, doncs, tot el poble que ha de defensar-se, que ha de contra-atacar i que ha d'anorrear l'enemic. I això no ho pot fer més que esgrimint l'arma poderosa del Front Popular.

La Unió de Rabassaires d'ençà de les glorioses eleccions del 16 de febrer que ha estat partidària i ha format part del Front Popular, i ara més que mai el creu necessari.

Estem en guerra contra l'Espanya negra, Alemanya, Itàlia i la covardia de certs governants que es diuen democràtics. I entenem que no és possible que cap sector per ell sol pugui vèncer tanta força retrògrada confabulada. Som totes les organitzacions que hem de formar el quadre per a poder sobreviure, estretament units, amb la màxima lleialtat i altesa de mires, amb heroisme, fermesa, diligència, intel·ligència i energia.

El Front Popular, que triomfava el 16 de febrer i el 19 de juliol, ha ampliat ara la seva base amb l'entrada als seus rengles d'aquells que havent-li donat el seu suport, en romanien al marge. I és així com resta plasmada una força que, per sobre de les diferències de programes o procediments dels seus components, imposa la ideologia que li dicta la necessitat de barrar el pas i vèncer els invasors. És la força col·lectiva del poble la que preval en tota guerra, i és aquesta la força que avui el Front Popular posa incondicionalment al servei dels Governos de la Generalitat i de la República perquè la utilitzin a favor de la causa de tots.

A l'ofensiva fulminant dels rebels i invasors s'ha respost, a més de la constitució del Front Popular, amb la formació d'un nou Govern més ampli de Front Popular. No és que siguem tan cànids de creure que és suficient oposar-los una paraula, uns acoblaments, unes reunions, uns discursos. És que per a nosaltres Front Popular no és una paraula, ni unes deliberacions més o menys llargues i més o menys cordials. El nou Govern de Front Popular no és un Govern més. És un Govern de guerra i d'unitat nacional, de depuració i de la màxima energia, de voluntat increbantable de resistir i de vèncer. Front Popular entenem que vol dir totes les organitzacions a les ordres del Govern i sempre amants a complir i fer complir el que ell cregui convenient d'executar. Front Popular de moment ja vol dir donar els 100.000 voluntaris i els 50.000 fortificadors que ha demanat el Govern. Vol dir la depuració a fons del front i de la reraguarda, que el Govern ja ha iniciat amb decisió i encert. Vol dir la persecució implacable dels emboscats, especuladors, traficants i aprofitadors de tota mena. Vol dir aixecar la moral de tot el poble perquè prengui el ritme accelerat que li correspon. Vol dir viure un ambient de guerra, un ambient d'activitat, d'austeritat, de sacrifici i de fe absoluta en la victòria. Tenim uns Governos de Front Popular. A ells pertoca governar i dirigir el país. Les organitzacions del Front Popular sabrem obeir i realitzar exactament, sense negligències ni extralimitacions, la tasca que se'ns designa.

Circular de la Unió de Rabassaires

La unitat antifeixista que ens ha de dur a la victòria és un fet. Avui totes les organitzacions antifeixistes del nostre país s'apleguen al Front Popular de Catalunya, al qual la Unió de Rabassaires porta la decisió ferma de lluitar fins a vèncer i l'entusiasme abrandat de la pàgesia catalana.

Amb aquest entusiasme i aquesta decisió totes les dificultats del moment seran superades. Obtindrem la victòria i els invasors seran foragitats de la nostra terra però per aconseguir-ho cal coordinar els esforços de tots els antifeixistes. La coordinació d'aquests esforços exigeix una direcció i aquesta direcció, per la voluntat del Front Popular, —és a dir, de tot el poble antifeixista— pertoca exclusivament al Govern. Totes les activitats han d'estar subordinades a la direcció del Govern del Front Popular. Totes les iniciatives particulars han d'ésser condemnades com a pertorbadores. Obediència al Govern. Sense desviacions ni extralimitacions.

Cal que tothom compleixi diligentment, sense discussions, amb entusiasme, les disposicions del Govern, de l'exacte compliment de les quals depèn la victòria final, que és segura si tothom compleix el seu deure amb decisió, entusiasme i serenitat: els que siguin aptes per a les armes, incorporant-se ràpidament els que quedin a la reraguarda, treballant sense repòs, i tothom col·laborant amb el Govern. Allisteu-vos en els vostres Ajuntaments al reclutament dels 100.000 voluntaris i els 50.000 fortificadors. Substituïu els que vagin al front sense regatejar les hores i la intensitat del treball.

Penseu, pagesos catalans, que tenim enemics entre nosaltres; cal aixafar-los. La guerra no es fa solament al front: es fa també a la reraguarda, contra els emboscats i els desertors; contra els feixistes dissimulats, contra els derrotistes, els alarmistes i especuladors.

Tots els homes útils per a la guerra que han estat cridats a les armes han d'ésser incorporats sense excusa de cap mena: llueu a les autoritats els desertors; denuncieu els emboscats.

Cal que contribuïu al càstig dels especuladors i dels derrotistes i dels alarmistes, dels que actuen al marge de la llei o divulguen notícies falses per a produir la desmoralització en el vostre ànim i la discòrdia entre vosaltres. Cal destruir els fomentadors de notícies falses: quan un individu us doni una notícia que no veieu confirmada a la premsa antifeixista, doneu tot seguit el seu nom a les autoritats per tal que aquestes aclareixin l'origen de la notícia falsa i castiguin els seus fomentadors.

Resteu tots al vostre lloc. Els del front, ni un pas més enrera. Els de la reraguarda, sembreu i sifi- queu el vostre treball normal. No l'abandoneu per res. Si les incidències de la guerra fan que el vostre poble hagi d'ésser momentàniament evacuat, el Govern us donarà l'ordre i els mitjans per a fer-ho, com ha fet als llocs que han hagut d'ésser evacuats. No us avanceu a fer-ho sense que el Govern ho disposi. El Govern vetlla per les vostres vi-

(Passa al final de la primera columna de la pàgina 6)

ORGANITZACIÓ

Deiem i enumeràvem en el nostre número anterior, sota aquest mateix títol, que les nostres Seccions tenien material abundant per a treballar en pro de l'organització de la Unió de Rabassaires, a favor dels seus afiliats i en benefici dels conreadors i de l'agricultura en general.

No sospitàvem en aquells moments que les circumstàncies de la guerra, que en definitiva són les que manen, imposarien a les nostres Seccions, Comarcals i afiliats un treball enormement més transcendental, intens i ineludible.

L'avang feixista sobre Catalunya, degut a la seva gran superioritat momentània de material de guerra i a l'aplicació unilateral de la iniqua farsa de la "no intervenció", ha fet imprescindible la nostra urgent mobilització general. Es necessari que, sense més pèrdua de temps en divagacions i luites mesquines i balderes, estiguem en peu de guerra.

Si sempre hem sostingut que primerament és guanyar la guerra, avui que tenim els invasors molt més a la vora, dintre mateix de casa nostra, i amb l'empenta inusitada que li donen els esforços desesperats d'Alemanya i Itàlia per a acabar ràpidament amb nosaltres, cal supeditar-ho i subordinar-ho absolutament tot a la lluita titànica que hem de sostenir.

Així ho han comprès ja immediatament les nostres Seccions.

A més d'intensificar i extreure el treball contra els emboscats, desertors, fugitius, falsos inútils, etc., per tal que siguin incorporats tots els compresos en totes les lleves cridades pel Govern, cal que tots els camperols antifeixistes amb plenes facultats físiques vagin al front o a fer fortificacions. El seu lloc és entre els 100.000 voluntaris i els 50.000 fortificadors. Els altres han d'encarregar-se que totes les terres del Municipi corresponent no deixin d'ésser ateses com és degut. Si els altres conreadors lluiten per ells als parapets i construint fortaleces, el menys que poden fer és menar-los les terres amb dalers i en benefici de tots plegats.

No són hores de perdre el temps en converses, discussions i reunions. Es hora d'obeir i treballar. Es l'hora dels fets, de les realitzacions i de no tenir altra obsessió que la guerra i vèncer l'enemic. A les trinxeres, a les fortificacions, al treball ininterromput de tots els nostres camps, i aixafant la Cinquena Columna, els covards, els derrotistes i els especuladors.

El Comitè Central de la Unió de Rabassaires ha fet ressaltar l'actuació dels companys rabassaires de la ribera de l'Ebre, del Vendrell, de Banyoles, etc., que, com un sol home i sense descans, s'han mobilitzat per a la guerra sense que per això els conreus quedin enrera. Totes les Seccions rabassaires imitaran i superaran aquests exemples.

Ningú com els rabassaires i els conreadors tots per a saber el valor de la terra nostra. Ningú com nosaltres està acostumat a treballar infatigablement d'un cap de dia a l'altre, picant i remouent la nostra terra, som els que millor la podem defensar. Els que la conreen i la fem produir, ara la defensarem amb les armes a la mà o convertint-la en un camp atrinxerat inexpugnable a la capacitat de la ferra estrangera.

Totes les Seccions rabassaires estaran a l'altura de la missió històrica i gloriosa que tenen per complir. Tots els rabassaires sabran fer-se dignes i defensar la seva terra que els ha estat donada en usufruct per la República.

Informació

Unes declaracions del conseller d'Agricultura

El conseller d'Agricultura de la Generalitat, Josep Calvet, s'entrevistà amb els periodistes que fan informació en aquell Departament i els féu interessants manifestacions sobre la producció de patates a Catalunya en relació amb els mercats anglesos.

—Els representants del Departament d'Agricultura i de la Federació de Sindicats Agrícoles de Catalunya que aquests dies són a Anglaterra —digué el conseller Calvet— van signar el dia 30 de març el contracte de compra de llavor de patata per a la campanya propera, la qual cosa ha donat als medis comercials londinencs la impressió de normalitat completa i d'absolut optimisme.

Ens comuniquen també els nostres delegats que els comerciants anglesos havien començat a comprar patata del Marroc i de Canàries; però, en veure que mentre la premsa parlava de l'entrada de Franco a Catalunya, els representants de la "FESAC" i de la Generalitat arribaven, amb un pla completament normal, a fer els contractes com cada any, a parlar de transports i a donar la seguretat que Catalunya faria, com sempre, l'exportació de la patata primerenca, l'actitud dels comerciants anglesos ha canviat completament i s'han apressat a encomanar la patata del Maresme, que tant aprecien. A més, se'ls ha demostrat, amb la consegüent sorpresa per part d'ells, que la intensificació que del conreu d'aquest producte s'ha dut a terme enguany al nostre país permetrà efectuar amb tota normalitat les tradicionals exportacions i atendre a bastament les extraordinàries necessitats de consum interior que de la

guerra es deriven. La fiema característica dels anglesos ha estat vencuda aquesta vegada per la serenitat dels delegats dels agricultors catalans.

Per cert que el cèlebre Matutano, prou conegut de tots nosaltres per les seves trapelleries i que avui és feixista, es vanava pels centres comercials de Londres que enguany ell seria l'expedidor de la patata de Mataró!... Ningú, però, no se l'ha cregut. Com cada any, i dintre de poc, arribaran a la capital anglesa i als altres centres importants de consum d'aquell país els coves de patates del Maresme amb la marca ja acreditada de la "FESAC".

Ja veieu, doncs —acabà el conseller d'Agricultura—, com són de remarcables en aquests moments l'esforç i l'entusiasme amb què els camperols de Catalunya contribueixen a mantenir, fora del nostre país, la confiança en el triomf de la causa de la República.

Avions

El dia 9 del corrent, al matí, els barcelonins van veure's sobtats per la presència d'un veritable núvol d'avions republicans que retornaven de prestar servei al front.

El poble va saludar amb clamoroses ovacions el pas de la nostra "Gloriosa". Un sol pensament planava damunt la multitud, que recordava les paraules pronunciades el dia 4 de març proposat pel president Negrín: "Si resistim, no ens mancarà material."

Visita al front

Els representants de les organitzacions que formen el Front Popular de Catalunya van acordar fer una visita detinguda als camps de batalla del front de l'Est, per tal de posar-se en contacte

El 14 d'Abril del 1931 el poble va enderrocar la Monarquia putrefacta esgrimint l'arma democràtica i pacífica del sufragi universal.

En aquest 14 d'Abril, setè aniversari de la proclamació de la República, que ja va prop de dos anys que l'hem de defensar amb les armes a les mans, proclamem ben alt la nostra voluntat, que no es doblegarà, de continuar la lluita fins a la total victòria de la República sobre els feixistes traïdors, vils i criminals, que s'han venut miserablement la Pàtria a Hitler i Mussolini.

amb els nostres soldats i comprovar l'estat de llur moral i la qualitat de llur heroisme.

En representació de la Unió de Rabassaires va anar-hi el company Josep Buil, que ha tornat molt ben impressionat de la resistència i heroisme formidables dels combatents de la República, disposats a no deixar passar el feixisme i a contraatacar-lo victoriosament.

Les eleccions per a la renovació de les Juntes dels Sindicats Agrícoles de Barcelona ciutat

En les eleccions celebrades el diumenge passat, dia 10 del corrent, per a renovar o constituir les Juntes o Consells Directius dels cinc Sindicats Agrícoles de Barcelona-Ciutat, els nostres companys de la Unió de Rabassaires d'Harmonia de Palomar i els de Sarrià han tret tots vuit llocs de què consta la Junta del corresponent Sindicat Agrícola.

De Riells del Montseny

A fi de proveir la vacant produïda pel vil assassinat comès, el dia 14 de març darrer, pel feixisme contra el malaguanyat company Pere Clopès i Vallerosa, president de la Unió de Rabassaires i alcalde de Riells (La Selva), ha estat elegit per unanimitat el company Josep Magem i Clopès.

Altes

En la darrera reunió celebrada pel Consell Executiu de la Unió de Rabassaires i altres conreadors del camp de Catalunya, s'acordà aprovar definitivament la sollicitud d'ingrés de les Seccions següents:

Maçanes (La Selva).

Parlavà (Baix Empordà).

Tota vegada que per acord del Comitè Central no es pot acceptar definitivament cap Secció nova sense que abans aboní la cotització corresponent al trimestre en el qual ingressa, a mesura que es vagin ultimant les altres sollicituds les anirem publicant.

Baixa

La Secció següent ha estat donada de baixa per falta de pagament per deure més de tres trimestres de cotització, després de diferents avisos que se li van trametre:

Segúries de Ter (Ripollès).

A mesura que s'acabin els terminis donats sense que s'hagin posat al corrent, seran donades de baixa altres Seccions i, per tant, privades de poder actuar en nom de la Unió de Rabassaires i de representar-la a les Juntes Municipals Agràries, Ajuntaments, etc.

JEPUS

No deixeu gens de terra sense treballar

Ocupen el lloc dels que són al front o a fer fortificacions i lluiten pel benestar i la llibertat vostres

No siguem egoistes

Aquesta és la frase. No siguem egoistes; no vulguem crear-nos, amb una actuació equivocada, el qualificatiu del qual no som mereixedors. De cap manera no hem d'imitar els procediments individualistes dels eterns insociables. Dels que diuen primer jo, després jo i sempre jo.

Els fruits de la mare terra són per a tots, que no és el mateix que dir són de tots. Pertanyen de dret als camperols que els produeixen, però amb la condició que es doni a tots la part necessària per al seu sosteniment. Aquesta és la raó justa, humana.

Tothom a treballar; tothom a menjar. Que no manqui a les llars obreres, que no manqui als germans combatents l'aliment de cada dia. No entretingueu els queviures, guardau solament l'estrictament imprescindible per a les necessitats de casa vostra. Veneu tot seguit el sobrant de la collita per mitjà del Sindicat Agrícola del vostre poble.

No acapareu, no entretingueu els aliments tan preciosos per al proletariat dels fronts de combat, on la joventut camperola, colze a colze amb la de la ciutat, enquadra en el gloriós Exèrcit Popular, són la barrera salvadora i infranquejable de la llibertat de Catalunya i de tota la humanitat avançada i progressiva.

Contribuireu igualment a assegurar l'ordre i estabilitat de la rera-guarda; cosa imprescindible per a assegurar el triomf d'aquesta lluita i acabar amb la frivolitat, el revolucionarisme de cada sempre propens a malbaratar, amb la seva inconsciència, l'heròica gesta del Poble d'ara fa un any.

Els camperols justament, tenim l'obligació d'ésser els primers a redreçar-nos per ordenar la nova vida futura.

Que la terra doni el màxim. Tot just arrencat un esplet, un altre de sembrat. Treballar intensament, tots els dies, sense voler conèixer festes; donar exemple als pobres d'esperit que, acabant la setmana, el divendres, es troben ja cansats, i afrontar els nous patrons que no toquen feina.

Dones pageses! Siguen l'ànima d'aquesta consigna. Penseu en els fills, germans, marits, promesos, que són al front o als hospitals i que necessiten de l'esforç de tots per a poder-se sostenir, per a poder-se refer.

Germans rabassaires! Siguen dignes de la nostra història. Col·laborem a aquesta obra de màxima eficàcia, sempre al costat del Govern popular. Demostrem el gran amor que sentim per Catalunya. Demostrem ésser bons deixebles de l'home tot cor que Catalunya té al lloc més alt de la ciutadania i que junt amb el pobre mestre Francesc Layret, fou que despertà la consciència adormida de la pagesia catalana.

Treballem per la Victòria!
No siguem egoistes, camperols!
FRANCESCO BRUNET
(Delegat de la comarca de Bages.)

Esperem una rectificació

Treball del dia 12 del corrent publicava a primera pàgina i en grans titulars que "Sebastià Garsavall havia estat detingut a la frontera i se li havien ocupat quatre milions de pessetes".

Aquesta notícia és totalment falsa, ja que el company Garsavall, de la Unió de Rabassaires de Lleida i de la Federació de Sindicats Agrícoles del Segrià, no ha estat detingut ni a la frontera ni enlloc, ni se li ha ocupat cap quantitat més o menys fabulosa. Tant és així, que el mateix dia que *Treball* deia que estava detingut anà al jutjat a presentar la corresponent querrela criminal, per falsedat i calúnnia, contra l'esmentat diari.

Esperem que *Treball* voldrà rectificar la seva nota de referència, completament desprovista de fonament i que va fer indignar a tots els que coneixem el company Garsavall.

En peu de guerra, defensors de la terra!

Catalunya està envaïda pels italians, pels alemanys, pels moros i pels militars traïdors i criminals que s'han venut la Pàtria al feixisme estranger.

Tothom té molt per perdre en aquesta contesa terrible. Ens atrevim a afirmar, però, que els pagesos catalans som els que tenim més per perdre-hi. Tots sabem que els treballadors agrícoles són més explotats i estan més endarrerits que els obrers de la ciutat. El cacicat dels propietaris rurals i dels terratinents és més fort i més negre que el caciquisme dels industrials i dels fabricants. La situació cultural, econòmica i de dignitat civil dels camperols, en general, és inferior a la dels altres treballadors. Els obrers de la ciutat tenen reconeguts uns límits que no són respectats en els treballadors del camp.

En el triomf dels invasors, els pagesos catalans quedariem reduïts a una situació d'esclavatge pitjor que el dels altres estaments. Precisament per haver obtingut, els conreadors catalans, gairebé llur total emancipació, es tindria un interès més marcat a tornar la massa rural de Catalunya als temps més ignominiosos de l'Edat Mitjana.

El camp català té avui una legislació agrària justa, racional i avançada com pocs països poden presentar. Els conreadors tenen aconseguïdes les bases de llur emancipació social i econòmica. Es, doncs, quan trobem plasmats en gran part els nostres anhels pels quals anys i anys, segles i segles, hem lluitat nosaltres i els nostres avantpassats, que veiem greuement amenaçades les conquestes aconseguïdes. Gent estrangera i sense escrúpols ni sentiments ens volen reduir a la condició de pàries d'un país que volen que sigui una colònia seva. Si els camperols d'Itàlia i Alemanya estan sotmesos a una situació desesperada, ¿què serà de nosaltres, camperols colonials, si mai caiem a les seves mans?

Els depauperats i desgraciats camperols alemanys i italians són obligats a enrolar-se en els exèrcits invasors de Hitler i Mussolini i són portats a morir a Abissínia i a Espanya. La guerra contra Espanya és sols el començament de la invasió d'altres països. Un cop el feixisme fos l'amo d'Espanya, els catalans i els espanyols seriem portats a la força a atacar Txecoslovàquia, França, la U. R. S. S., i la mateixa Anglaterra no se n'escaparia.

Rabassaires! El triomf del feixisme no representa ni tan sols l'acabament de la guerra. Representa el començament d'altres guerres més llargues i més cruentes si això és possible. Vol dir continuar la guerra, i aquesta vegada contra totes les democràcies i a favor del feixisme i dels agressors.

Camperols! La guerra no la podem defugir de cap de les maneres. Fem-la, doncs, escollint:

Anar-hi ara lliurement, contra el feixisme traïdor, agressor i invasor, o anar-hi després a la força a les ordres d'aquest mateix feixisme criminal i envilidor.

Anar a la guerra en defensa de la Pàtria amenaçada de mort o anar-hi contra els nostres germans de classe i d'ideals.

Anar-hi pel benestar i la llibertat nostres i dels nostres fills, o contra els nostres mateixos interessos i a fi de refermar la nostra esclavitud a la qual estarem sotmesos.

Anar a la guerra en defensa de la terra, que és el nostre únic mitjà de vida, o anar-hi per prendre la terra d'altres camperols en profit dels grans terratinents i explotadors de la classe treballadora.

O ésser soldat heroic de la República o fer de cap de turc dels monstres moderns Hitler i Mussolini.

O anar-hi com a homes o després ésser-hi sacrificats com a bèsties. Els catalans, els camperols, ja hem escollit entre aquests severs dilemes que ens imposa la dura realitat que travessem.

Lluitar, i morir si és precis, per la Pàtria, per la nostra terra i pel benestar dels nostres fills. No volem ésser assassinats com un gos o portats a morir en terra estrangera per tal que Alemanya i Itàlia puguin imposar-hi llur tirania sagnant.

Serem soldats de la República i de Catalunya. Mai no farem de carn de canó dels agressors, dels que volen tornar a la barbàrie tot el món civilitzat.

En peu de guerra, defensors de la terra!
En peu de guerra, i a la victòria!

No passaràs, assassí!

Dibuix de Benigani a "Treball".

FETS y no PARAULES

Ha arribat l'hora que els camperols de Catalunya demostrem a la resta dels catalans que d'aquesta guerra no en volem tan sols els beneficis, sinó que també estem disposats a la lluita en tot moment. Si el 19 de juliol no lluitàrem amb les armes a la mà no fou perquè no ens sentíssim lluitadors, ja que ho hem demostrat en altres ocasions, sinó perquè els feixistes de les poblacions rurals, covards com són i no disposant de carn de canó per a les seves agressions, s'estemordiren i no feren armes contra la República; però ha arribat l'hora de demostrar a Catalunya que som antifeixistes autèntics.

El Govern de la República ha demanat 100.000 voluntaris. Els militants de la Unió de Rabassaires, els que encara ens sentim prou joves, els que no estem inclosos en les llesves pròximes a ésser cridades per agafar el fusell, tenim l'obligació de demanar un lloc d'honor en les brigades de fortificacions. Per tant, jo proposo al Comitè Executiu de la nostra organització que faci obligatori l'allistament de tots els militants inclosos en les llesves del 1920 al 1925, per a tots, que no en quedi ni un, i el que no compleixi que sigui expulsat de la nostra organització i declarat feixista. Ha arribat l'hora de no tenir contemplacions de cap mena i de defensar la nostra terra pam a pam, posat que no és sols una guerra contra els feixistes espanyols, sinó una guerra d'independència. Penseu per un moment que ells arribessin a dominar-nos, ¿de què haurien servit les conquestes obtingudes al camp? Si ara no coneixem altre amo que el Govern, el qual reconeix els nostres drets, llavors no ens farien partir les nostres collites a mitges, sinó que, a més d'emportar-s'ho tot, ens pagarien jornals de fam, com fan a Andalusia i a tot el territori dominat per ells; això ho farien amb els que sobrevissuessin després de la matança que realitzarien contra tots els compromesos de prop o de lluny en la conquesta de la terra. ¿I qui és que no n'està, de compromès? ¿I qui és que no ha participat en major o menor grau en la consolidació de les reivindicacions dels camperols? Esgarrifeu-vos de la repressió que contra nosaltres portaria a cap l'odi del terratinent inflat pels sistemes feixistes. No penseu en vosaltres; sols penseu que per allí on passen assassinen dones i infants com a norma organitzada d'eliminació de l'adversari. Davant d'aquesta perspectiva no pot haver-hi cap rabassaire que es negui a defensar la nostra terra, que és en definitiva la SEVA terra. El qui s'hi negui és un feixista, i aquest s'ha d'anorrear. No poden haver-hi "inútils" de cap mena; els que es vulguin fer passar per tals els hem de donar el seu merescut. De treballadors no n'hi pot haver més que d'una classe: antifeixistes.

Vosaltres, doncs rabassaires, sou a qui correspon la tasca de suplir-nos en tots els treballs, igualment que la d'eliminar tots els emboscats. Com? De quina manera? A les vostres mans està. Res de denúncies, sinó feina pràctica; en la forma que sigui, elimineu-los, que tots són feixistes. ¿Quina de vosaltres no té ja un familiar al front? Doncs és sang nostra i com a tal hem de defensar-la. Els emboscats són més criminals que els feixistes que ens envaeixen, ja que aquests donen la cara, mentre que aquells esperen que nosaltres guanyem la guerra per a ells després aprofitar-se'n.

Pels emboscats no hi pot haver perdó: cal fer-los guerra a mort.

PERE VINYALS

Lluís Companys

Ara jo parlo al camperol, als quals he prodigat les propagandes de la joventut. Als obrers amb els quals he compartit la presó diverses vegades. A les classes mitjanes. Als nostres intel·lectuals, i, en definitiva, a tots els fills de Catalunya, pensin com pensin, siguin de l'estament que siguin, i els parlo en nom de la Pàtria. Els parlo en nom d'aquesta Catalunya meravellosa, de terra fecunda i magnífica, país de Democràcia en línies històriques pròpies i inesborrables, de personalitat definida, liberal i democràtica; amiga de la pau, de Part, del treball i de la fraternitat i pacífica relació humana. Això és Catalunya! La nostra Catalunya, el nom de la qual ens fa tremolar el cor d'emoió i ens inunda d'encis les fibres més delicades de la nostra ànima. Parlo als meus compatriotes que estimen el lloc on han nascut ells i els seus fills i conciben els reconeixements i poètics d'aquesta terra benaurada, on s'ajunten el mar i la muntanya i el sol en una besada perquè els homes hi puguin treballar amb benestar i puguin millor florir l'amor a la Pàtria i els anhels de fraternitat. Parlo a ells en el nostre llenguatge que és el que els arriba endins i els recorda la primera cançó i les primeres paraules de la seva mare.

Parlo als catalans! Voldria estimular en ells i no sé fer-ho, però ho sento, tot l'amor patriòtic, tot el deure cívic, tot el valor davant de la Història, tot l'interès davant del futur per a una cosa. Una paraula que no la voldríem dir, però que hem hagut de pronunciar i sentir-la i des de fa dos anys ens han lliurat a ella sense mesura. Una paraula que no la voldríem dir, però que hem hagut de pronunciar i sentir-la i des de fa dos anys ens han lliurat a ella sense mesura. Una paraula que ha esdevingut necessària, obligada i santificada per a tots els ciutadans de la República, però que encarna vibracions més sublimes i més heroiques. Una paraula única: GUERRA! Tots en peu de guerra, tots hem de fer la guerra, tots hem de donar la vida si cal per la guerra, per a guanyar la victòria, per l'honor, el deure, la glòria i la vida de Catalunya.

Des del primer moment Catalunya ha estat al seu lloc en els mitjans de combat de tots els ordres. Però ara els exèrcits estrangers són a les portes de casa nostra. Porten a l'ànima un especial afany de sotmetre i escarnir el nostre poble perquè saben que ell ha representat sempre la cultura davant la força, la llibertat per sobre el despotisme. Els ideals de Catalunya condensen el sentit de la lluita davant del món. Concepcions totalitàries de l'Estat, sistemes d'opressió, afany d'imperialisme, castes dominadores, contra el sentit liberal i democràtic, en el qual es canalitzen pacíficament les legítimes i necessàries inquietuds populars en la recerca de formes més pures d'estabilitat i de justícia. Ells odien tot el nostre, fins l'estructura, l'ambient, la Història, el ritme de la vida, l'imponderable espiritual. Si les seves plantes trepitgessin el territori català s'extremaria el subsòl de Catalunya i les nostres muntanyes tremolarien de vergonya. El nostre idioma seria perseguit, les nostres institucions escarnides, la nostra gent sotmesa, els nostres costums bafats. "VAE VICTIS!". Moros i altres soldats estrangers com a dominadors de la nostra terra catalana! Això no pot ésser, catalans, ni pel fet, ni pel nom, ni per l'interès de Catalunya en el passat i en l'esdevenidor. Cal percebre tota la profunditat i abast de l'hora majestuosa que travessam i que el rellotge de la Història assenyalava amb campanades de resonància que s'estén per tot el món i haurà de penetrar en la profunditat del futur, CATALANS! CATALANS! A lluitar i a treballar. A resistir, perquè resistir és el triomf.

Juan Negrín

Saben els treballadors del camp i de la ciutat, els petits industrials, la classe mitja, els intel·lectuals, el que significa el triomf del feixisme. No solament l'opressió, la ruïna i la misèria, sinó l'anihilament físic. Coneixen les matances i les persecucions portades a terme als països on el feixisme s'ha imposat i a llurs oïdes ressonen les veus dels assassinats a la part de la nostra Espanya que ens ha estat arrabassada. Els bascos saben que ha fet el feixisme al seu país, on totes les característiques tradicionals, tan estimades d'ella, han estat perseguides. Els catalans no ignoren que entre els propòsits dels nostres enemics ocupa un dels primers llocs eliminar brutalment les llibertats de la seva terra que assoliren amb la República.

D'això en tenen ja consciència per les mesures adoptades a la zona facciosa, on es considera delictes parlar en llur llengua vernacle. Aquesta condició que té el nostre poble del que significa el triomf del feixisme, fa que tots els espanyols s'uneixin estretament per a sortir-li al pas.

I a aquest poble que ens encoratja i anima, el Govern li assegura que l'efica en tot el seu vigor la declaració feta davant de les Corts, segons la qual no és aquest un Govern de pactes, arranjaments ni acords. L'encàrrec que rebé en constituir-se de defensar la independència de la pàtria, el complirà el Govern sense cap vacil·lació, ni cap feblesa; fermament. I això no solament per la prouja de fer honor a un compromís contractat, sinó perquè està convençut que persistir en la defensa de la pàtria és vencer.

El Govern conserva encara íntegre el tremp amb què nasqué. Es manté fidel als anhels populars. Es proposa vencer, i com que està segur de la mobilització de recursos materials i energies morals, vencerem.

La situació és compromesa, però no és, per fortuna a la nostra causa, ni més ni menys compromesa que altres situacions doloroses que foren salvades. Ho serà també el present. S'imposa un esforç col·lectiu i rescatarem la terra perduda, perquè li sigui tornada la independència. Catalunya ens ajudarà amb el seu braó i esperit liberal a aconseguir aquesta reconquesta. El seu nervi cívil, el proletari, i la classe mitjana, han fet de temps la resolució increbantable de no cedir les seves llibertats a l'ambició dels invasors. Catalunya dona l'ordre de resistir perquè l'Espanya lleial reproduïx la seva fermesa. A l'heroisme dels soldats ha de correspondre l'heroisme dels obrers i els picots i les pales han de facilitar el treball combinat amb els fusells. Que el desig públic es manifesti puixant i decidit. En resum: que tot el valent poble lleial prometi enèrgicament sobre el front on es lluita per la victòria: Resistir! Voler! Crear! Crear! Crear! Per cada jornada de resistència i treball aconseguim una nova possibilitat de victòria.

Repetim-ho una vegada més, per si volen entendre-ho: la nostra lluita no és una lluita civil. És una defensa contra la invasió estrangera d'Espanya.

Gran error el dels facciosos que creguin que llur triomf seria el de Franco i de llurs falangistes. No. El triomf de l'enemic significaria oferir com "cipayos" per a una pròxima guerra a generacions de la joventut espanyola que haurien d'immolar-se en terres estrangeres en ares d'interessos germànics i italians. Significaria lliurar les nostres explotacions, els nostres camps i ciutats, que serien feu dels invasors, dels nous senyors. Significaria una iniqua servitud del nostre poble esclavitzat per

Josep Calvet

Catalans!

Ens trobem en unes hores difícils en les quals el poble de Catalunya ha de demostrar el seu tremp.

Els exèrcits del feixisme internacional envaeixen la nostra terra. Cal que tots els catalans s'aixequin en peu de guerra per a foragitar-los.

Vivim uns moments històrics en els quals la capacitat dels catalans de conservar la seva llibertat és posada a prova. La Història ha posat ja moltes vegades a prova aquesta capacitat i els catalans han demostrat sempre que mereixen la seva llibertat i han sabut defensar-la dignament.

També avui sabrem fer-ho.

Avui, com sempre, el poble de Catalunya s'aixeca virilment contra els invasors. Aquests seran aviat llançats fora de la nostra terra, perquè no hi haurà res que pugui oposar-se al braó, a l'empenta d'un poble que vol conservar la seva independència.

Si tinguéssim la feblesa de consentir que els feixistes s'instal·lessin a la nostra terra, cauríem en la condició d'esclaus, veuríem destruïdes les nostres llars i l'esdevenidor dels nostres fills, veuríem perdudes les nostres terres, la llibertat del nostre país i la il·lusió de construir una nova societat.

Una incidència desfavorable ha permès que els nostres enemics adquirissin un avantatge momentani. Això, en lloc de desanimar el poble català, l'ha fet reaccionar i es disposa a batre el feixisme invasor. El poble català no consentirà veure la seva terra petjada per les hordes feixistes que la volen convertir en una colònia. El poble català respondrà a la invasió com ha respost sempre a totes les invasions. Si resistim els atacs d'avui, vencerem.

Tothom ha d'aixecar-se en peu de guerra i viure per a la guerra. Cadascú ha de posar al servei del país les seves aptituds. Tothom ha de superar les dificultats del moment amb coratge i amb fermesa.

Avui, totes les organitzacions antifeixistes de Catalunya són dins del Front Popular; només els feixistes queden fora. Tothom ha d'estar al costat del Govern del Front Popular, que és el Govern de la victòria.

El Govern del Front Popular, que se sent enfortit per l'adhesió del poble, manifestada reiteradament, es disposa a posar en joc els recursos dels quals disposa i que ens han de dur a la victòria final.

Aixequem-vos contra els invasors, catalans! Ni un pas enrera! Tothom ferm al seu lloc! L'aixafament definitiu del feixisme depèn del nostre entusiasme i de la nostra resistència!

aquells envanits en la creença d'una supèrbia intolerable engendrada pels egoïsmes totalitaris, que en la seva intimitat senten un pragon menyspreu pels pobles la grandesa, noblesa i virtuts dels quals mai no enfortiran a comprendre.

Allò que es ventila a Espanya no és una pugna d'ideologies. La nostra terra s'ensangona com a preludi, que sense l'esforç del nostre poble seria decisiu, d'una disputa per a l'hegemonia d'Europa, primer, i del món, després. I siguin quines siguin les nostres concepcions polítiques i socials, sigui quin sigui el gir que prengui la nostra pàtria, tot home que senti l'orgull de la seva nació i raça no pot menys d'aixecar-se contra els que, considerant-se un nou poble escollit, volen sotmetre els

Joan Bertran

Catalans, antifeixistes de tot Espanya: L'exèrcit invasor ha entrat a la nostra terra. Enveja els nostres rius d'aigua cristal·lina, les muntanyes repoblades, les ciutats magnífiques i els pobles pens de lum i claror; tot, tot ho vol destruir l'enemic per a poder-se'n apoderar.

Vol destruir la nostra llar i llançar-nos de les nostres fàbriques, dels nostres tallers i de la nostra terra, aquesta terra que regaren amb la seva suor i amb la seva sang els nostres pares i els nostres avis; aquesta terra que l'hem sembrada, plantada i cuidada com un fill amorós; aquesta terra que ens ha vist néixer, que l'hem fecundada, que ens hem criat al seu escalf, que la necessitem per viure i per morir.

La metralla estrangera cau damunt de les nostres ciutats, els tancs volen arrassar els nostres camps i els canons enderrocar les nostres cases. Això no serà; el poble català, que sols pensava treballar i construir, en veure's amenaçat es redreça vigorós i des de la terra alta i el Montsià fins a l'Empordà, i des del Segrià i la Cerdanya fins al Maresme i el Llobregat, només es sent un crit: GUERRA!!!

Guerra ara, guerra després i guerra sempre fins a treure l'enemic de la nostra pàtria.

Tot el que directament o indirectament serveixi per a la guerra cal deixar-ho de banda; en canvi, convé accelerar el ritme de tot allò precis per a l'ullatge bèl·lic i l'alimentació.

Obrers de la ciutat, treballadors del camp i, sobretot, vassallats, rabassaires de Catalunya, que durant anys i anys heu lluitat per arrencar la terra de les grapes del feudalisme, de res no ens servirien les nostres lluites si ara, en aquest instant suprem, no sabéssim defensar la terra, la vida, la llibertat i l'honor.

Es necessiten 100.000 homes per agafar les armes i 50.000 per fer fortificacions. Obrers de la ciutat! Rabassaires de Catalunya! Inscriviu-vos a l'Ajuntament respectiu. I tots junts, units, amb el fusell o amb la pala, anem cap a la trinxera i treiem l'enemic de casa nostra si no volem que ell ens en trogui a nosaltres.

Catalans: Aquesta hora no és hora de discutir; tothom al costat del Govern. Aquest a manar, i nosaltres a obeir.

Guanyarem la guerra pesi a tot; pesi a totes les aparences guanyarem la guerra. Contra Franco i els traidors! Contra Hitler i Mussolini! Nosaltres serem l'avanguardia del món nou que haurà de construir-se sobre les runes fumegants del feixisme internacional. No serà el feixisme el triomfador; ho serem nosaltres, perquè representem la raó, la justícia i la humanitat.

altres a vassallatge. Per això Espanya, defensant-se, defensa tot el món.

Traïdor el que deserti dels seus deures. Traïdor el que se li afebleixi la voluntat. Traïdor el que profereixi una paraula descoratjadora.

No pot haver-hi més que una passió: vencer. El Govern diu a tots els espanyols: Endavant en la resistència als invasors! Resistiu i persevereu per a vencer! Perseverança en la defensa de la nostra independència! En la resistència, el Govern sap que no hi ha sacrifici estèril. Cada setmana, cada dia que guanyem, el tenim per a compensar el desequilibri de material en relació amb l'enemic.

Cèsar Borràs

Tots sabem, i no cal enganyar-vos ni enganyar-nos, que els moments que vivim són greus; tots sabem que la Internacional Feixista ha posat les seves grapes sobre Catalunya i Espanya per a imposar-nos els seus costums inquisitorials. Però també tots sabem que amb l'amplitud que s'ha donat al Front Popular Antifeixista tenim el primer pas donat de la victòria nostra. Però per això cal serenitat, cal resistir, cal que acatem les consignes que ens doni el Govern. Cal que tots els antifeixistes procurem donar el màxim de rendiment, al taller, a la fàbrica, al camp, al front. Cal que no defallim, penseu que la Cinquena Columna està sempre a l'aguait per a desmoralitzar-nos amb els seus "bulos" i pessimismes, penseu que de la derrota o la victòria depenen el nostre esdevenidor i el dels nostres fills.

Camperols: nosaltres que mai no hem comptat les hores que treballem; nosaltres que hem treballat sempre de sol a sol, sempre ajupits, la majoria de nosaltres només pensant amb el treball, amb produir, hem de fer-nos ben bé càrrec dels moments transcendents que vivim. Vingué la República; molts homes que ja formàvem als rengles de la Unió de Rabassaires, creguérem que havia arribat l'hora de la nostra emancipació; no fou així. La culpa no fou nostra; la culpa fou de tots; la República vingué massa benévola. D'això sabé aprofitar-se'n el feixisme, i el feixisme ens ha portat als moments greus i difícils que vivim.

Cal que ens redrecem, cal que resistim; recordem una vegada més que som catalans; recordem una vegada més aquells segadors històrics, pagesos com nosaltres, que es llançaren a la lluita per defensar les llibertats de Catalunya que estaven en perill; penseu que els moments que vivim són semblants i tenim el deure d'anar tots a la lluita per defensar les llibertats de Catalunya, d'Espanya i del món sencer. Cadascú al seu lloc: els útils per a la guerra, a la guerra; els altres, a fortificar o al treball; tots som útils. Aquesta és la missió que hem d'imposar-nos.

Hi ha qui creu que si aquesta al·luau feixista nacional i estrangera ens guanyés aquesta guerra d'invasió, creu, repeteixo, que un cop acabada tornaria a regnar la tranquil·litat. No, companys! No, poble de Catalunya! El que passaria quan hagués obtingut la victòria el feixisme, és que seriem allistats obligatòriament per a fer-nos anar a combatre a altres terres, a altres democràcies europees, per a anar a imposar el feixisme arreu del món; és hora que ens juguem la vida, és hora ja que actuem intensament: o ara o mai!

Camperols: féu memòria; recordeu els fets d'octubre; recordeu que pel sol fet d'acatar i voler fer acatar unes lleis, molts vàrem ésser empresonats, molts condemnats a anys de presó; recordeu el Govern que vingué dels grans territoris, aquells que ens obligaren a retornar les parts d'uns fruits que eren ben nostres. Si ara els feixistes poguessin imposar-se, no cregueu que s'accontentessin com l'any 1934; allò fou un joc de criatures comparat amb el que passaria ara.

Cal que en els moments de perill en què vivim desapareguin aquells odis personals i que formem el bloc compacte per a enderrocar aquesta al·luau feixista nacional i estrangera. Es precis que estiguem ben organitzats en un treball ininterromput. Com més ben organitzats estiguem i més treballem a la reraguarda, més força donarem i més rendiment donaran els nostres germans que lluiten als fronts de combat. Com més ben organitzats estiguem i més treballem, més força donarem al Govern per a obtenir la victòria. Cal que en pu-

Pau Baqués

Catalans, antifeixistes tots: La guerra que tots sofrim és per culpa dels feixistes que no han sabut respectar la Constitució ni les lleis de la República. El 16 de febrer, el Front Popular, amb les armes legals, els va foragitar el Poder. Els feixistes no es resignaren a perdre l'esperit de domini que tenien damunt del poble, i amb la seva ràbia, junt amb els militars traidors, provocaren l'algament del 19 de juliol, que el poble de Catalunya va saber derrotar en 48 hores i foragitar la reacció.

Però fa més de vint mesos que dura la guerra sagnant. Perquè el feixisme alemany i italià ha envaït les terres d'Espanya, on fa totes les proves de les seves màquines de guerra, destruint les ciutats i pobles i matant les criatures, dones, vells i persones indefenses.

En aquest moment en què els exèrcits alemanys i d'Itàlia envaeixen la terra de Catalunya, tot el poble tenim l'obligació d'estar en peu de guerra, de lluitar i defensar-la fins a la mort. Catalans: ¿què seria de nosaltres si tinguéssim un moment de covardia? Perdríem totes les nostres llibertats i tots els avenços socials de la classe treballadora.

Ara em dirigeixo als rabassaires i als camperols en general: hem de lluitar amb braó i coratge en aquest moment de perill, sense defallències, per no perdre totes les llibertats que tants de sacrificis han costat en les nostres lluites del camp. Seguiu la veu del president Negrín, que diu que cal resistir amb serenitat i amb la màxima energia.

Catalans! Ha sonat el clari de guerra per boca del nostre President Companys. En peu de guerra tots! Empunyem les armes per derrotar el feixisme, foragitar-lo de la nostra terra i esclafar-lo per sempre, que mai més no pugui aixecar el cap.

Rabassaires! Camperols! Acudim a les crides que fan per allistar-se al reclutament de 100,000 voluntaris i 50,000 fortificadors. Nosaltres, que som forts i resistim el fred i la calor, amb les cares colorades pel sol, i estem curts pel dur treball de la terra, sabrem resistir i lluitar. De la mateixa manera que manegem la falç per tallar la mala herba, sabrem empunyar l'arma per derrotar el feixisme.

Catalans: amateu-vos tots; units els de la ciutat amb els del camp. Vigilem la gent dubtosa i vacil·lant, que són els que porten la desmoralització, i d'aquesta manera farem una muralla d'acer que no es podrà passar i serem invencibles. Que mai no puguin dir la història i els nostres fills que no hem sabut defensar la seva i la nostra llibertat i la independència de la nostra pàtria, sinó al contrari, que la història i els nostres fills puguin dir amb veu ben alta i amb el cap ben alt que han passat per ací, sobre la nostra terra, uns homes que amb les seves veus heroiques sapigueren derrotar el feixisme nacional i estranger i defensar la nostra independència.

Per Catalunya i per la República! En peu de guerra!

guin posar immediatament en peu de guerra 100,000 voluntaris i 50,000 fortificadors, digué el president Negrín. Nosaltres, la Unió de Rabassaires, diem no 150,000, tots en peu de guerra, perquè no ens faci recular ni un pam més de terreny i poder avançar fins a la victòria. Confiança en el Front Popular; confiança en l'Exèrcit del poble; confiança en el nostre Govern; confiança en nosaltres mateixos. Per damunt de tot, unitat antifeixista. Per Catalunya i per la República!

Josep Buil

Companys rabassaires i ciutadans antifeixistes: Els moments greus que vivim per causa de la guerra cruenta i inhumana que sostenim tots els homes d'idees i esperit avançat, aquests moments anglosos i aquestes circumstàncies desfavorables en tota la seva cruïa i terrible realitat, lluny d'aclaparar-nos i abatre el nostre ànim, que necessitem que cada dia sigui més esforçat, per aquest mateix motiu, aquests moments i aquestes circumstàncies han de servir-nos per estimular més les nostres energies i fer més forta encara si cap la nostra voluntat de vèncer el malvat feixisme, que està ensangonant despietadament i destruint bàrbarament la nostra Catalunya estimada.

Rabassaires, catalans, antifeixistes: no defallim mai ni en el més petit detall en la nostra aportació a la lluita. Com deia l'altre dia el president Negrín, amb pa o sense pa, cada dia més coratge; com a rabassaires no vulguem adonar-nos que el camp es queda sense braços per treballar; primer és una cosa que una altra; si no procurem de derrotar el feixisme invasor i foragitar-lo de la nostra terra, de res no ens serviria haver sembrat i tenir cura de la collita; ens ho farien perdre tot, àdhuc la vida, i no sols la nostra vida pròpia, sinó també la dels nostres familiars i companys més estimats. Seriem ferits en el més profund dels nostres afectes, dels nostres sentiments i ideals.

Així, doncs, companys, res d'egoisme, vacil·lacions o falta d'energia; voluntat ferma i decidida d'acabar aviat aquesta guerra d'invasió que sofrim, i per arribar a aquest resultat, ja que els Governs de la República i Catalunya demanen voluntaris, oferim voluntaris per al maneig de les armes i per a fortificacions, i els que per raons d'edat o altres circumstàncies no siguin aptes o no siguin útils per a aquests afers, que redoblin llur esforç per suplir en les tasques del camp, del taller o la fàbrica, l'absència d'aquells companys.

Que s'acabi (i millor també voluntàriament) l'espectacle que hi hagi obrers i obreres que no treballen. Si no és possible treballar en la seva especialitat per manca de primeres matèries, que s'ofereixin per a altres activitats, que en tots els camps podran trobar un lloc adequat per a impulsar la producció, igualment de material de guerra que de productes agrícoles; que, al capdavant, també és treballar de cara a la guerra el procurar que als combatents i llurs auxiliars de la reraguarda no els falti l'indispensable per a la seva subsistència i fortalesa.

La Unió de Rabassaires de Catalunya té una història, ja llarga, de lluites i de proves soferes: l'adveniment de la República, el 6 d'octubre, la lluita contra el bienni negre, el 16 de febrer, el 19 de juliol, són esdeveniments històrics en els quals sempre ha estat en peu de guerra, contribuint en una forma valuosa, amb una potencialitat cada vegada més destacada, a les respectives victòries; una vegada més, doncs, ara, que segurament és la definitiva, o almenys per molts anys, cal que amb tot entusiasme, amb el màxim de coratge i voluntat, vulguem acudir novament a la crida del Front Popular d'acord amb els nostres Governs i donem els 100,000 voluntaris i els 50,000 fortificadors per a barrar el pas als invasors immediatament, i destruir-los després.

Catalans, rabassaires: A les armes! A fortificar!

Visca Catalunya!

Visca la República!

Fins a la victòria definitiva, que no s'ha de fer esperar!

Cristòfor Rebull

Catalans! Camperols! Treballadors! En aquesta hora històrica que vivim i sofrim, l'organització camperola "Unió de Rabassaires", s'adreça a tots els antifeixistes de la nostra terra perquè s'imposin el deure de defensar-la, de defensar les nostres llibertats, i la llibertat de tots els espanyols, ensems que l'essència de la nostra lluita. Cal defensar-nos dels exèrcits invasors que pretenen la nostra submissió per la força, emprant tots els mitjans per a assolir el seu fi.

Però el poble de Catalunya no cedirà mai; no permetrem que això sigui; amb el nostre esperit liberal i lluitador ens imposarem, i els barrarem el pas; els nostres voluntaris i els fortificadors són tals del poble ho privaran amb una consigna: no passarem i us estrellarem davant del nostre ideal de llibertat.

El Govern ha dit: resistir és la victòria; doncs a resistir; amb les armes, amb tot el que sigui precís, fent fortificacions, aportant tots els voluntaris que es necessitin per a formar, units tots, un mur de roca viva i dura contra el qual s'estrellaran els invasors.

Altre crit és el de "en peu de guerra"; doncs tots a treballar per a la guerra; des del lloc on es trobi un antifeixista, a sacrificar-se per a la guerra; fem la guerra i el feixisme i els seus exèrcits invasors no faran un pas endavant. Triomfem amb la valentia i el coratge que ens són propis; amb el nostre esforç els aixafarem i alliberarem Catalunya i Espanya del jou i de l'esclavatge a què el feixisme internacional pretén sotmetre'ns amb els més bàrbars procediments.

Un Govern que digui el que cal fer a cada hora, a cada minut, i nosaltres a obeir; res d'iniciatives particulars ni col·lectives en aquesta hora en què la història s'escriu amb sang d'un poble que defensa no sols la seva llibertat, sinó que escriu la història d'una època d'esclavatge o de llibertat.

Totes les iniciatives al servei del Govern i que ell digui el que cal fer en cada moment per a conduir-nos a guanyar la guerra més ràpidament.

Els pagesos de Catalunya ja s'han mobilitzat; en sentir la petjada de l'invasor han corregut a fer fortificacions per a barrar-li el pas, ho han fet per iniciativa pròpia; han sentit retrunyir el canó proper a la nostra terra, i han abandonat l'arada per empunyar el pic i la pala, des del matí fins a la nit, sense regatejar ni esforç ni hores, sense festes, fent-se ressò del "tots en peu de guerra".

Tots units, poble i exèrcit, amb un ideal comú que és la demostració d'una ferma voluntat que té tot el valor d'una consigna, sortida de l'esperit d'un poble que no vol ésser una colònia i sofrir la petjada ni la tirania de l'estranger invasor.

Tots els catalans aptes a inscriure's voluntàriament per al que sigui necessari, per a fer de la nostra consigna una cosa sagrada: triomfar! I triomfarem!

El feixisme a casa nostra

Les notícies que arriben de les poblacions aragoneses i catalanes ocupades darrerament pels italians, alemanys, moros i llurs lacais, no poden ésser més terribles.

Després de llurar-se al saqueig i a l'assassinat dels pocs veïns que troben fora de llurs domicilis, organitzen la venjança segons un pla detalladíssim. Tenen ja llistes formades i disposen de gent renegada, coneixedora de la localitat i que són les encarregades de formular denúncies i dirigir la repressió. A les poques hores, patrulles de falangistes i de requetés recorren les cases i s'emporten tots els que figuren en les esmentades llistes i, si no els troben, a llurs parents més pròxims. El corrent és que agafin el pare o la mare i el fill o el marit van marxar en veure que s'apropaven els invasors.

Així van omplint les presons i s'han lliurat altres edificis per a tenir detinguts. Comencen a funcionar, amb caràcter sumari, els Consells de guerra. Tot aquell qui ha ocupat un càrrec en la República o ha figurat en algun Comitè, Ajuntament, etc., o ha estat afiliat a un partit polític d'esquerra, o fou soci d'una cooperativa o va cotitzar en un sindicat, és declarat culpable, i se'l condemna a mort.

Però el més freqüent encara és que es prescindís de tot formalisme i, cada dia, grups d'assassins entren en els locals on hi ha detinguts i se'ls emporten a les afores a fer matances en massa. Això és el que ha succeït a Belxite, Berol, Casp, Alcanyis, Barbastro, Mequinença, Maella, Fraga, Graus. I igualment, i amb més intensitat, succeïx a Lleida, Gandesa i les altres poblacions catalanes que han caigut momentàniament en poder del feixisme.

Quan Yagüe, el criminal de Badajoz, va parlar als periodistes anglesos l'estiu del 1936, va dir que s'havia d'avançar a poc a poc perquè així hi havia temps de fer "una neteja completa a la reraguarda". Alguns van creure que es tractava de pures amenaces. Després s'ha vist que les paraules no representaven res davant dels fets. Els feixistes han comès ja més de tres-cents mil assassinats de persones no combatents. Quants encara en faran? Han entrat a Catalunya, la terra que més odien. Si no van tenir la més mínima compassió a Andalusia, Extremadura, Castella, Galícia, Euzkadi, ¿què pot esperar-se de la seva conducta envers Catalunya?

Per als feixistes Catalunya és el màxim enemic. La odien amb tota llur ànima negra de criminals nats, de botxins instintius. Voldrien convertir-la en un desert i sembrar-la de sal.

Tot just han trepitjat terra catalana i ja han decretat l'anul·lació de l'Estatut de Catalunya. No poden amagar ni per un moment l'odi mortal que ens tenen. No podem esperar que ens donin quarantena ni treva. Defensem-nos encara que sigui amb les dents i les ungles! El feixisme i els invasors ja són dins Catalunya. Sols defensant-nos i resistint podrem salvar-nos de la ruïna i de l'extermini, de l'oprobri i de l'esclavatge.

Circular de la Unió de Rabassaires

(Ve de la primera plana)

Des i els vostres interessos, que són els interessos del país, i no consentirà que quedin a mercè dels invasors. Si us avanceu a les disposicions del Govern no fareu sinó produir perturbacions que poden comprometre el resultat de la guerra.

Pagesos de Catalunya! Totes les millores aconseguides sota la República estan amenaçades. Recordeu l'explotació soferta sota el règim monàrquic; els atropellaments i les vexacions patides sota la dictadura i el bienni negre, i penseu que la vostra situació seria encara molt pitjor si els feixistes arribessin a apoderar-se de la nostra terra.

Per a evitar-ho aiequeu-vos tots en peu de guerra contra l'invasor!

Manifest del Front Popular

POBLE DE CATALUNYA:

Les hordes de Franco, Hitler i Mussolini, han començat a envair la nostra terra.

"Ara començarà la veritable guerra", si hem de creure les paraules dites fa pocs dies per un dels generals traidors.

Tots els catalans, socialistes, comunistes, anarquistes i republicans, obrers, camperols i intel·lectuals saben què signifiquen aquestes paraules, aquesta amenaça ferotge. Sabem que signifiquen la barbàrie, l'esclavitud, la mort.

Els catalans sabem que si hi ha una terra hispànica odiada pel feixisme, aquesta és Catalunya. Catalunya, que s'ha distingit sempre pel seu amor a la pau, a la democràcia i a la llibertat, tres valors espirituals que el feixisme anihila per on clava les urpes sagnants. El feixisme odia els camperols de Catalunya perquè aquests han assolit llur dret a la terra. Odia els obrers catalans perquè aquests s'han distingit sempre en la defensa de llur dret a millorar la seva situació d'esclaus. Odia els republicans catalans perquè aquests han lluitat sempre en primer reng contra la reacció dels Borbons i en defensa de la República. Odia els intel·lectuals perquè aquests han estat sempre una pleïade de defensors del liberalisme i de la democràcia.

Obrers, camperols, intel·lectuals de Catalunya: a defensar tots aferrissadament la nostra terra.

Cal mobilitzar urgentment els 100.000 voluntaris cridats pel president Negrín per a defensar la República i les llibertats de Catalunya.

Hem de fer honor a la crida del nostre President, Lluís Companys, President de tots els catalans, i, units en una sola voluntat de guanyar la guerra, posar a la disposició del Govern de la República els 100.000 voluntaris.

Cal posar dempeus, en un termini breu, 100.000 voluntaris per a defensar, als rengles del gloriós Exèrcit Popular, la independència de la nostra Pàtria!

Cal posar immediatament en peu de guerra 50.000 fortificadors per aixecar davant l'enemic una doble barrera de ciment i d'homes disposats a morir abans de deixar-se prendre un pam de terreny.

A LES ARMES, CATALANS!

PER LA REPUBLICA!

PER CATALUNYA!

PER LA LLIBERTAT!

NO PASSARANI!

PER LA C. N. T. — Garcia Oliver i Joan Domènech.

PER LA F. A. I. — Josep Xena i J. Tàpies.

PER ESQUERRA R. DE C. — Josep Terradellas i Josep Andreu.

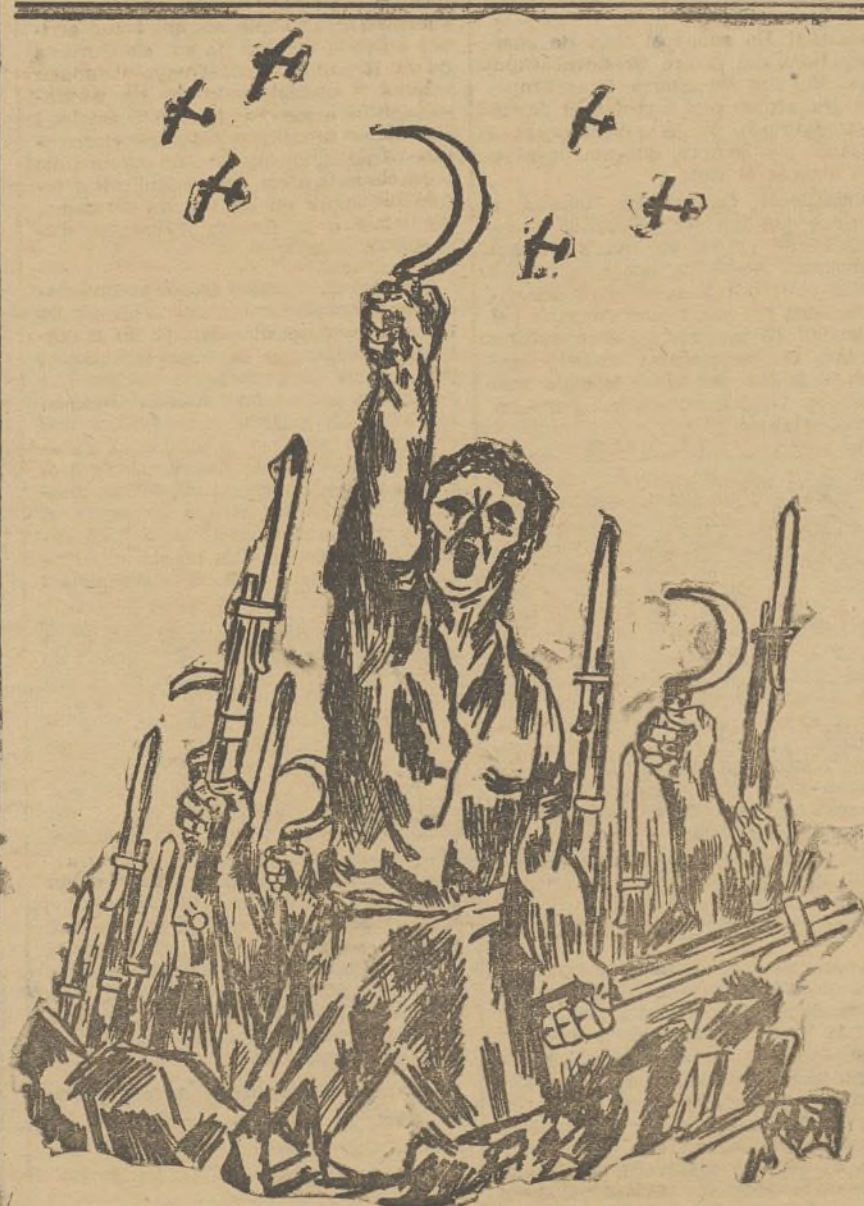
PER P. S. U. DE G. — Miquel Valdés i Rafael Vidiella.

PER LA U. G. T. — Josep Moix i Miquel Ferrer.

PER LA UNIO DE RABASSAIRES. — Josep Calvet i Joan Bertran.

PER ESTAT CATALA. — Vicenç Borrell i R. Andreu.

PER ACCIO CATALANA REPUBLICANA. — Ramon Peipoe i Rafael Tassia.

Demanem respecte al camp

Els múltiples problemes que crea la guerra i que el Govern procura d'anar resolvent en tot el possible fan que tots els antifeixistes ens agrupem al seu costat per a ajudar-lo d'acord amb el nostre esforç.

Concilem la labor del Govern i som els primers d'admirar-la, però el que fa moure ara aquesta ploma no és l'elogi ni la crítica sistemàtica, sinó un simple advertiment.

Hi ha un dels puntals més fermes de l'economia catalana i al mateix temps un arma formidable per a guanyar la guerra que potser no s'ha tingut prou en compte, que és el camp i el respecte als seus fruits.

A nosaltres, els homes que vivim del treball del camp i ens cap una responsabilitat perquè hem lluitat i lluitem per una millor justícia social, a nosaltres que tenim un ideal que ens agermana a tots i ens fa desaparèixer l'egoisme del cadascú procurar per a ell, ens dol veure els camps destruïts per la desaprofitejament, el sabotatge, la mala fe, la venjança i la incomprensió, puix que no condueix a cap fi pràctic el destruir un camp de cols, bròquil o altres hortalisses quan tot just comencen a fer ull. No és res més que sabotatge o mala fe el destruir un camp sembrat de patates primerenques, agafant els talls que estan colgats al sol. Sabem pobles del Maresme que de milers i milers de plantes sembrades per a l'exportació i per a la manutenció del poble, ni se n'ha pogut exportar cap ni ningú no n'ha pogut menjar, puix que a la nit desapareixia tot el que feia una mica d'ull.

Per tot això exposat, els agricultors d'aquestes contrades estan un bon xic desanimats per a continuar sembrant, i si no se'ls assegura aquesta collita que ve, dintre pocs temps veurem camps per conrear.

Cal, doncs, que s'exposi amb tota cruesa, a les autoritats que en siguin competents, aquesta realitat del moment actual, car si no es mira de solucionar-ho satisfactoriament podria portar com a conseqüència l'enfonsament d'una part important de la reraguarda com és l'agricultura, quan per tal de mantenir la nostra reraguarda sana i potent tots estem obligats a conservar-nos units i disciplinats.

J. TOSSAS I GIBERNAU

Blanes, març del 1938.

AVISOS

Situació legal, deficient, de Sindicats Agrícoles de localitats en les quals hi ha Unió de Rabassaires, a fi que aquestes vetllin perquè el respectiu Sindicat Agrícola corregeixi el més prompte possible les deficiències legals que s'assenyalen.

Correspondents a la lletra B:
Badalona, expedient 360; Bagà, expedient 1620; Batea, expedient 1562; Berga, expedient 214; Bigues, expedient 1416; Biosca, expedient 1606; Blanes, expedient 1130; Borges del Camp, expedient 1685; Bruc del Mig, expedient 1306; Bages d'En Selves (abans Sant Mateu de Bages), expedient 1635.

Aquests pobles tenen els Estatuts aprovats segons models vells. Cal ara que s'adaptin a la nova llei presentant els Estatuts tipus.

Beguda Alta, expedient 1322. Aquest poble també té els Estatuts de tipus vell. Ha presentat els Estatuts de tipus nou per tal d'adaptar-s'hi, però no li poden ésser aprovats, car és un agregat municipal, i per tant necessita la corresponent autorització de la F. E. S. A. C.

Baix Montseny (abans Sant Celoni). En aquest poble existeixen oficialment dos Sindicats. El Sindicat Agropecuari de Vaquers, expedient 762, i el Sindicat d'Obrers Agricultors "La Pansa", expedient 280. No consta que s'hagin fusionat, cas que ho hagin fet o bé que algun dels susdits Sindicats estigui dissolt. En tot cas, cal que tant si es fa la fusió com si només en resta un, aquest s'adapti a les noves disposicions mitjançant la presentació dels Estatuts tipus.

La Caixa Central de Crèdit Agrícola de la Generalitat de Catalunya

Interessants declaracions del conseller Calvet arran de l'aprovació dels Estatuts d'aquest organisme

El conseller d'Agricultura de la Generalitat, Josep Calvet, ha fet als periodistes les declaracions següents:

"El 'Diari Oficial de la Generalitat' del 27 de març últim publicà el Decret aprovant els Estatuts de la Caixa Central de Crèdit Agrícola de la Generalitat de Catalunya. Tal com prevé el Decret del 5 d'octubre del 1937, aquesta institució és l'organisme únic a Catalunya per a la direcció i la pràctica oficial del crèdit agrícola.

Ha existit fins ara com a institució oficial catalana per a la pràctica del crèdit agrícola la Caixa de Crèdit Agrícola i Cooperatiu, la qual, dintre les limitacions imposades per l'ambient hostil en què va moure's durant l'anomenat "bienni negre", ha realitzat una tasca meritíssima.

Fins el 18 de juliol del 1936, la Caixa de Crèdit Agrícola i Cooperatiu creada per la Generalitat, va concedir crèdits i préstecs per un volum total de 2.560.000 pessetes, i treballava amb un capital efectiu de 375.000 pessetes desemborsades per la Generalitat i 1.198.300 pessetes desemborsades per les entitats participants.

La distribució geogràfica d'aquests préstecs i crèdits és com segueix:

COMARQUES DE L'EX-PROVINCIA DE BARCELONA			
<i>Capital</i>			
Sindicats Agrícoles	Ptes.	60.000	
Cooperatives de Consum	"	329.000	
Cooperatives de Producció i Treball	"	306.000	695.000
<i>Altres Comarques</i>			
Sindicats Agrícoles	"	584.500	
Cooperatives de Consum	"	61.000	
Cooperatives de Producció i Treball	"	85.025	730.525
COMARQUES DE L'EX-PROVINCIA DE TARRAGONA			
Sindicats Agrícoles	"	955.000	
Cooperatives de Consum	"	80.000	1.035.000
COMARQUES DE L'EX-PROVINCIA DE LLEIDA			
Sindicats Agrícoles	"	15.000	
Cooperatives de Consum	"	80.000	95.000
COMARQUES DE L'EX-PROVINCIA DE GIRONA			
Sindicats Agrícoles	"	22.500	
Cooperatives de Producció i Treball	"	7.500	
Cooperatives de Consum	"	25.000	55.000
			2.560.025

Del 19 de juliol del 1936 al 31 de desembre del 1937 la Generalitat ha aportat en efectiu disset milions i mig de pessetes més i, durant aquest període, han estat atorgats altres préstecs i crèdits per un valor total de 26.244.000 pessetes.

La seva distribució geogràfica és la següent:

COMARQUES DE L'EX-PROVINCIA DE BARCELONA			
<i>Capital</i>			
Sindicats Agrícoles	Ptes.	9.210.700	
<i>Altres Comarques</i>			
Sindicats Agrícoles	"	6.865.600	
Sindicats Agrícoles	"	9.122.000	
Sindicats Agrícoles	"	283.000	
Sindicats Agrícoles	"	762.700	
			26.244.000

Això demostra la importància que el Govern de la Generalitat i, d'una manera especial, el Departament d'Agricultura, ha donat al crèdit específicament agrícola.

Aquesta és l'herència sanejada que la nova Caixa Central de Crèdit Agrícola rep de la Caixa de Crèdit Agrícola i Cooperatiu per Llei del Parlament de Catalunya.

La nova institució de crèdit agrícola de la Generalitat serà, d'una banda, la central rectora i vigilant de les Caixes locals i comarcals que ben aviat seran constituïdes arreu del territori català, i d'altra, la distribuïdora dels crèdits oficials entre els Sindicats Agrícoles Cooperatius i llurs Federacions i entitats filials.

Com a organisme central del sistema de crèdit agrícola de Catalunya, la Caixa Central assegurarà, en tot moment, la liquiditat de les Caixes locals i comarcals i els permetrà de fer front a qualsevol contingència.

En funció de les activitats pròpies, la Caixa Central facilitarà el desenvolupament de l'explotació agrícola i de la compra-venta, de la transformació i de l'exportació dels productes agrícoles.

Els Estatuts aprovats pel Decret al·ludit regulen l'organització general d'aquesta institució, d'acord amb el que l'experiència anterior ha ensenyat i amb el que la tècnica aconsella. N'hem fet una estructuració amb mires a l'eficiència, al control rigorós dels crèdits i de les operacions comptables i a l'estalvi de personal, perquè la Caixa Central volem que sigui un organisme àgil i ràpid i alliberat del burocratisme que sol imperar en les dependències oficials.

L'Agricultura catalana ha de tenir present que, àdhuc en els moments de més gravetat, la Generalitat pensa en la defensa dels seus interessos, o en la manera més eficaç d'augmentar-ne la vàlua i de propulsar-ne el desenvolupament."

RABASSAIRES!

El Govern de Front Popular demana per a vèncer el feixisme i els invasors de les nostres terres:

100.000 voluntaris
50.000 fortificadors

Es un deure i un honor per a tots nosaltres respondre a la crida del Govern.

Inscribiu-vos en els vostres respectius Ajuntaments.

ORDRES

La freqüència i el contingut de les queixes que són adreçades al Conseller titular d'aquest Departament i al Conseller d'Agricultura, referents a execució d'acords, presos per les Junes Municipals Agràries extralimitant-se en llurs funcions, la qual cosa comporta una evident infracció del decretat pel Govern de la Generalitat de Catalunya i que impossibilita legalitzar les mesures preses per les esmentades Junes adoptades al marge de llurs atribucions, fa necessari recordar, una vegada més, la missió i competència atorgada a aquests organismes, ben entès que cap de les resolucions acordades i executades exclusivament per les repetides Junes Municipals Agràries no té caràcter legal i no podrà ésser reconeguda sense que es segueixin els tràmits legals previstos en les disposicions vigents.

Per tant, vist l'informe emès pel Conseller d'Agricultura i d'acord amb aquest,

He resolt:

Comunicar a totes les Junes Municipals Agràries de Catalunya, que llur competència ve determinada pel disposat en l'art. 9.è del decret de data 17 d'agost de l'any passat, publicat al "Diari Oficial" del dia 20 següent i en l'article primer del Reglament de règim interior i funcionament de les expressades Junes, aprovat per ordre del dia 26 d'octubre del mateix any, inserit al "Diari Oficial" del dia 17 del següent mes, en els quals es disposa que les Junes Municipals Agràries són organismes auxiliars de caràcter estrictament consultiu del Consell d'Agricultura i que no poden adoptar i menys executar cap resolució que no hagi estat aprovada prèviament pel repetit Consell, sota el control immediat del qual han d'actuar.

Es fa avinent, per tant, a totes les

Junes Municipals Agràries i als ciutadans en general, que la totalitat de les resolucions acordades i executades per aquestes resten sense cap valor legal mentre no hagin estat aprovades prèviament pel Consell d'Agricultura, o, si escau, pel Conseller titular d'aquest Departament.

Barcelona, 21 de març del 1938.

El Conseller d'Agricultura,
JOSEP CALVET I MORA

...

Vist l'ofici adreçat a aquesta Conselleria per la Direcció del Servei Forestal, fent constar que no han desaparegut les circumstàncies que motivaren, l'estiu darrer, la suspensió temporal dels aprofitaments d'alzines, roures, verns i, en general, de totes les espècies que tenen la facultat de rebrotar de soca o d'arrel, i que caldria, per tant, suspendre'ls novament enguany per tal d'evitar els perills que comporta per a la nostra riquesa forestal l'aprofitament de les espècies susdites durant el període de la saba.

En ús de les facultats que em són conferides,

He resolt:

Art. 1r. Des de la data de la publicació de la present Ordre al "Diari Oficial" de la Generalitat de Catalunya i fins al dia 1r d'octubre proper queden en suspens els aprofitaments en curs d'alzines, roures, verns i, en general, de totes les espècies que posseeixen la facultat de rebrotar de soca o d'arrel.

Art. 2n. Resten exceptuats de la suspensió preceptuada en l'article anterior els aprofitaments de les alzines sureres que radiquen dins les zones declarades sureres pel Decret del 21 de març del 1934.

Art. 3r. Si qualsevol aprofitament dels autoritzats pel Servei Forestal no pogués ésser suspès per les necessitats derivades de la guerra, el conseller d'Agricultura podrà acordar la seva continuació d'acord amb les normes que fixarà en cada cas el Servei Forestal, per tal de garantir la permanent conservació de la parcel·la aprofitada.

Barcelona, 29 de març del 1938.

El conseller d'Agricultura, Josep Calvet i Mora,

Aquest número ha passat per la Censura

Ara és l'hora, catalans! Bon cop de falç!

(Dibuix de Bagaria a "La Vanguardia")

terra lliure

PORTANTYEU DE LA UNIO DE RABASSAIRES

Redacció i Administració: Passatge de la República, 27 - Telèfon 56285 - Barcelona

La victòria l'hem de guanyar
amb els nostres esforços,
amb els nostres sacrificis
JOSEP CALVET

Parlament del nostre President Josep Calvet

«El país confia que els pagesos sabran complir la missió que aquesta hora històrica els assenyala»

Diumenge, dia 27 de març, a la nit, per mitjà de les emissores catalanes, dirigiren la paraula al poble els representants del Front Popular de Catalunya: senyors Eduard Ragassol, per Acció Catalana Republicana; Josep Calvet, per la Unió de Rabassaires; Rafael Viñella, pel Partit Socialista Unificat de Catalunya; i Josep Terradellas, per Esquerra Republicana de Catalunya.

Els discursos, que havien desvetllat gran expectació, foren retransmesos per totes les emissores de Catalunya, i tots els oradors proclamaren la voluntat inquebrantable del nostre poble de resistir i vèncer.

A continuació publiquem l'allocució del nostre president, company Calvet: Pagesos de Catalunya!

La independència del nostre país i la llibertat individual dels ciutadans exigeix avui que tots els antifeixistes s'al·lequin en peu de guerra.

Les hordes feixistes han iniciat una ofensiva furiosa que momentàniament ha obligat les nostres forces a batre's en retirada.

Aquest fet no ha de tenir cap influència en el resultat final de la guerra, que serà l'afixament definitiu del feixisme, però és un seriós advertiment que cal tenir en compte. La victòria final serà nostra, però per a aconseguir-la calen els esforços de tots els antifeixistes.

En les hores més difícils, els pagesos de Catalunya han sabut donar sempre exemples d'entusiasme, de coratge i d'abnegació. El país confia que també ara els pagesos sabran complir la missió que aquesta hora històrica els assenyala.

Els anys anteriors a l'adveniment de la República, anys difícils per als homes de consciència lliure, els pagesos de Catalunya, aplegats a la Unió de Rabassaires, van ocupar un lloc d'honor en la lluita contra la reacció espanyola. Els homes de la Unió de Rabassaires van sofrir, per la seva fermesa en la lluita, persecucions de tota mena: desnonaments i sabotatges, la premsa i la tortura física. Res no els va fer defallir mai: els pagesos lluitaven per la justícia i la llibertat i cap obstacle no podia minvar el seu coratge. Sotmesos a una explotació secular, no coneixen sinó la misèria i les privacions.

Vinguda la República i obtinguda l'autonomia de Catalunya, els pagesos catalans van aconseguir que el Parlament de Catalunya recollís les seves demandes i que dictés la llei de Contractes de Conreu. Aquesta llei, que atenuava lleugerament l'explotació dels nostres pagesos, va provocar protesta irada dels terratinents, els quals van anar a Madrid a demanar l'anul·lació de la llei a un Govern letroruxista.

Van aconseguir aviat el seu propòsit: l'endemà del 6 d'octubre, el Govern feixistitzant de Madrid anul·lava de fet, l'autonomia de Catalunya, i el seu primer acte, en la nova situació, va ésser la derogació de la llei de Contractes de Conreu.

Els mesos següents els pagesos catalans van sofrir una persecució com mai cap classe social no havia patit: centenars de rabassaires van ésser empresonats amb els obrers i els intel·lectuals que s'havien aixecat contra aquell Govern feixistitzant que destruïa totes les llibertats obtingudes pel poble en els dos primers anys de República; aquests mateixos rabassaires eren torturats a les presons i condemnats a les penes més dures. Al camp, els terratinents s'aprofitaven d'aquella avonentesa que els era tan favorable per a fer desnonaments en massa. Els pagesos eren llançats de la terra, que en molts casos tenien treballant des de diverses generacions, i quedaven en la més paurosa

de les misèries. També els treballadors de la ciutat eren perseguits. Una situació així no podia durar gaire. Un clam popular s'aixecava de tots els indrets de la República contra una sèrie de Governos de lladres i assassins que sotmetien el poble a un règim medieval.

El darrer Govern feixistitzant es va veure forçat a convocar unes eleccions que, celebrades el 16 de febrer del 1936,

En l'etapa de reconstrucció econòmica que aleshores es va iniciar, els pagesos van aportar el seu sentit clar de la realitat i el seu esforç abnegat. Havia arribat el moment de donar satisfacció a les legítimes necessitats del poble oprimit. Els pagesos van oferir la seva col·laboració entusiasta al Govern de la Generalitat, i aquesta col·laboració no ha mancat ni un moment. No

van donar la majoria als partits proletaris i democràtics. Els nostres presos van ésser alliberats i les terres restituides als pagesos, i la normalitat de la vida ciutadana restablerta.

Iniciada una nova etapa de llibertat al país, els reaccionaris van veure que els seus privilegis injustos aviat serien destruïts i que les masses treballadores, en una sèrie de conquestes, obtindrien un règim d'igualtat en el qual no serien reconeguts altres mèrits que els del treball i els de la intel·ligència. Fou aleshores que la reacció va impulsar els militars traïdors a aixecar-se contra el poble que els pagava, contra l'Estat al qual havien jurat fidelitat. Aquests militars, en contuberni amb els grans terratinents, amb els banquers, amb els jerarques de l'Església i amb els grans financers, van sublevar, el 19 de juliol, totes les guarnicions de la República contra el Govern que el poble s'havia donat lliurement.

El poble es va aixecar en armes a les principals places de la República: va anorrear ràpidament la sublevació. A Catalunya va quedar sufocada en poques hores. Els pagesos van tenir una participació important en l'aixafament de la revolta.

ha mancat ni tan sols en moments en què ha semblat que els esforços i el desinterès de la pagesia no eren degudament compresos.

Els pagesos han donat els seus fills a l'Exèrcit Popular. Als rengles de l'Exèrcit hi ha milers de minyons pagesos de tots els reconcs de Catalunya que han deixat les eines de treball per a agafar el fusell, i aquests minyons es batien amb un coratge exemplar a tots els fronts. Són alguns milers i, tanmateix, la seva absència en el treball no ha estat remarcada. La producció agrícola no minva per la manca de braços que són al front. Els minyons que s'han incorporat, al camp són reemplaçats pels seus pares i pels seus companys de més edat, els quals treballen intensament per tal que els queviures no manquin ni al front ni a la reraguarda.

El poble de Catalunya coneix el sacrifici dels pagesos i els fa justícia. L'agraïment de tots els ciutadans als treballadors del camp ha d'estimular-los perquè persisteixin en la seva actitud antifeixista.

Tothom coneix les proves d'antifeixisme donades pels pagesos i tothom sap que fan desinteressadament trameses de queviures al front i a Madrid;

tothom sap que treballen intensament sense tenir en compte horaris establerts ni festes, per tal d'assegurar el proveïment de l'Exèrcit i de la població civil; tothom sap que als pobles rurals, gràcies a l'actitud fermament antifeixista dels pagesos, la "Cinquena Columna" no existeix o és absolutament impotent.

Avui ens trobem en unes hores decisives. Res no s'ha perdut. Ningú no ha de desanimar-se per uns resultats momentàniament adversos que, com he dit, no poden tenir cap influència sobre el resultat definitiu de la guerra. La victòria és segura si tothom sap complir el seu deure amb fermesa i sense defallir: els combatents, al front, i els productors, al seu lloc de treball. La victòria és nostra, és cert. Però la seva obtenció depèn del nostre esforç. Que ningú no esperi que ens la portini en una safata. La victòria l'hem de guanyar amb els nostres esforços, amb els nostres sacrificis.

Avui tots els ciutadans antifeixistes es disposen a intensificar la lluita contra els feixistes internacionals que han envaït el nostre país.

Els pagesos han de tenir present que si per manca d'energia del nostre poble o pel seu excés de confiança els feixistes arribessin a aconseguir la victòria, totes les conquestes obtingudes a costa de tanta sang i de tants sacrificis serien definitivament fallides.

Jo, en nom de la Unió de Rabassaires, requereixo els pagesos de Catalunya perquè, com faran tots els ciutadans antifeixistes, intensifiquin els seus esforços en la lluita contra el feixisme; perquè mantinguin sense defallir un moment la seva actitud ferma, que és l'admiraçió de tot el poble de Catalunya i que ho serà de les generacions futures, car la gesta que en aquestes hores doloroses que vivim estan realitzant les masses treballadores del camp i de la ciutat quedarà fixada en la història com una gesta gloriosa.

Es possible que les necessitats de la guerra obliguin a cridar noves lleves. Ja el poble demana al Govern que ho faci. Els pagesos respondran disciplinadament a la crida. Més joves camperols aniran a engruixir els rengles del nostre Exèrcit per a lluitar al costat dels obrers contra l'allau feixista. I aleshores caldrà que aquest esforç que des de fa mesos els pagesos fan en el treball, sigui augmentat. Les necessitats del moment ho exigeixen.

La recompensa de tots els esforços i de tots els sacrificis serà la victòria final que ens ha de donar una Catalunya i una República lliures, on el perill de la reacció no existirà, on les conquestes de les masses treballadores seran consolidades i la llibertat garantida com un dels drets fonamentals dels ciutadans.

Serà, també, una recompensa dels nostres esforços i dels nostres sacrificis l'honor d'haver contribuït a la pau mundial i a assegurar la llibertat dels pobles democràtics en batre el feixisme internacional que intenta prendre posicions al nostre país per tal de realitzar els seus plans imperialistes.

Pagesos de Catalunya: Aixequen-vos en peu de guerra! La lluita és decisiva. Lluiteu per vosaltres i pels vostres fills, per les conquestes aconseguïdes i per la implantació d'un règim de justícia.

Avui els pagesos de Catalunya s'han de mantenir més units que mai amb tots els antifeixistes de tots els sectors — republicans i anarquistes, comunistes i socialistes — que formen el Front Popular per tal d'aconseguir la victòria.

Pagesos de Catalunya: Manteniu-vos fermes al vostre lloc, i sota el guiatge del Govern del Front Popular el nostre poble obtindrà la victòria!